

Butlletí

Caputxins de

Setembre 2019

¿CONTENTS I ENGANYATS?

1 Sóc de família treballadora. Els avis i els pares eren obrers de fàbrica tèxtil, en una època de “vaques flaques” per als obrers i de “vaques grasses” per als fabricants. Abans de la guerra del 36 hi havia molts conflictes laborals. La lluita obrera tenia raó de ser. Per exemple, m'explicaven que van haver de lluitar molt per aconseguir una setmana de vacances a l'any. I després de la guerra civil, la “setmanada” (en aquell temps cobraven per setmanes, no per mesos) era un sou de misèria. Els meus pares (pare i mare) treballaven al torn del matí, de 6 a 2. A la tarda, el meu pare anava a una casa de pagès a menar unes terres com a parcer.

2 Vivint molt modestament del treball, la meva família era “cristiana”, per tradició i per convicció. Anàvem a missa (el pare no gaire) i també resàvem poc o molt a casa. La fe estava integrada a la vida. També el cèlebre cantautor, el jesuïta p. Aimé Duval, explica que a casa seva resaven junts cada vespre. El seu pare s'agenollava, recolzats els colzes en una cadira i les mans al front. La mare resava asseguda, amb el davantal posat i el fill petit en braços. Ell pensava: *Que en deu ser, de bo i familiar, de senzill i proper, Déu, perquè se li pugui parlar anant vestit amb la roba de feinejar.*

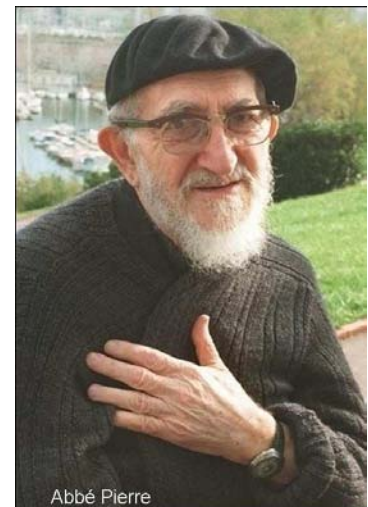

3 Algun “saberut” potser pensaria que aquells treballadors cristians estaven contents i enganyats: una prova més –dirien– que la religió és l'opi del poble. Doncs bé: Jo, coneixent la realitat per dintre, discutiria aquesta afirmació, perquè els meus pares no estaven ni tan contents ni tampoc enganyats: eren realistes i també crítics sobre com anaven les coses, sigui en la societat civil sigui en l'Església. Els meus pares van ser lluitadors a favor dels drets dels treballadors. Concretament el meu pare en temps del franquisme va ser enllaç sindical de part dels obrers, cosa que li va reportar alguns disgustos. Malgrat tot, pare i mare van acabar els dies com a “cristians” senzills i convençuts. La fe cristiana els va acompanyar fins al final, i no pas sense fer alguna crítica als “capellans” i als predicadors d'amenaques infernals.

4 Els cristians tenim la gran sort de considerar el món com la casa de tots. Sabem que treballar per la justícia social és una responsabilitat "cristiana". I sabem que ajudar la persona més "petita" (en el sentit de pobra i feble) és com ajudar el mateix Crist (vegeu Mateu 25, 31-46). Els cristians, com tothom, cerquem la felicitat, però no en les comoditats materials sinó en l'amor a Déu i el servei al proïsme, començant per la pròpia família. Quan fem "caritat", no és per sentir-ne una complaença personal, encara que qualsevol servei al germà produeix una espurna de felicitat, àdhuc sense cercar-ho directament. De fet, la felicitat prové de l'exercici de l'amor sincer i altruista!

5 En qüestió de teories, que em faig o m'imagino, puc anar equivocant o enganyat, fins i tot pel que fa a les idees o concepcions que jo pugui tenir sobre Déu. Però, quan estimo de veritat, no m'equivoco!

6 ¿Titllar de "content i enganyat" un bon cristià que viu profundament la seva fe que el porta a viure estimant el proïsme? ¿No és més de doldre aquell que no creu en Déu ni en l'amor altruista? A mi, em sap greu que algú no tingui una projecció transcendent de la pròpia vida; em sap greu que aquest tal no pugui tastar la fe que a mi em fa feliç.

7 Algunes frases que m'inspiren i m'esperonen:

"Per a viure més feliç i content: Busca un servei per fer, una pena per consolar, una conversa per oferir; busca un temps per compartir, una llàgrima per eixugar, un somriure per regalar" (Teresa de Calcuta).

"Estimar és la manera més fàcil d'ésser feliç" (Joan Mascaró).

"Com més un creu en el cel, millor treballa per la felicitat de la terra" (Chevrot).

"No demaneu a Déu que us faci feliços, sinó útils. La felicitat vindrà després, perquè la felicitat consisteix a donar-se" (Mitchell).

"Em sentiria feliç si sabés conservar sempre: un somriure d'alegria davant la bondat; un somriure de comprensió davant la debilitat; un somriure de valentia en les derrotes; un somriure d'agraïment pensant en Déu" (Helder Camara).

"Les persones tenim un deure i una feina bonica: pregar i estimar. Doncs: Preguem i estimem! En això es troba la felicitat. Quan algú té el cor net i unit a Déu es veu envaït d'una dolcesa que embriaga" (Sant Joan M. Vianney).

Mateu Sanclimens

CONVENT DE POMPEIA (Diagonal, 450, tel. 93 416 18 12)

Horari de Porteria:

De dilluns a divendres:

De 9h a 13:00h, i de 16h a 19:30h.

Dissabtes: D'11 a 13, i de 17 a 20

(Tancat en dies de festa només civil)

Diumenges i festes: De 10h a 13h.

El nostre Santuari resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

De 6:30 a 13:00h, i de 18h a 20h.

Dissabtes: De 8h a 9h, i de 18:30h a 20h.

Diumenges: De 10 a 13:15, i de 18:30 a 20h

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners): A les 7h, a les 8h i a les 19h.

Dissabtes i dies de festa només civil: A les 8:30 i 19h.

Diumenges i festes de precepte: A les 10:30, 12:30 i 19h

Servei social (Grup d'ajuda als pobres): Dimarts i dijous, de 17h a 19h.

Diferents Grups de Diàleg i Pregària. Informació: Fra Josep Manuel Vallejo.

Orde Franciscà Seglar: Ordinàriament, els segons diumenges de mes, de 9 a 12h.

Dia 24 de setembre, dimarts: Solemnitat de la Mare de Déu de la Mercè

Misses com els diumenges, inclusivament la de la vigília.

Dia 27 de setembre, divendres, a les 20:00:

Pregària contemplativa amb cants de Taizé (A la Cripta de Pompeia)

Dijous dia 3 d'octubre, vigília de la festa de sant Francesc:

A les 19:30: Vespres solemnes amb commemoració del Trànsit o Mort de sant Francesc.

Divendres dia 4 d'octubre, Solemnitat de sant Francesc:

A les 19h: MISSA CONCELEBRADA amb Vespres.

Dilluns dia 7 d'octubre, SOLEMNITAT DE LA MARE DE DÉU DEL ROSER

A les 19h: MISSA CONCELEBRADA

CURS D'ESTUDIS FRANCISCANS
A LA FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA
(Carrer de la Diputació, 231, Barcelona)

Introducció a l'espiritualitat franciscana
Professors: Josep Manuel Vallejo i Fra Jacint Duran

Tots els Dimarts, des del 17 de setembre fins al 14 de gener

Horari: De 19:00 a 21:00

El nostre Santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

De 8:30h a 13h, i de 17h a 19:30h.

Dissabtes:

De 8:30h a 13h

i de 19:30h a les 20:30h.

Diumenges:

De les 9h a les 13h,

i de les 19:30h a les 20:30h.

Horari de Porteria:

De dilluns a divendres (feiners):

De 10h a 13h, i de 17h a 19:30h.

Dissabtes: De 10h a 13h.

(Tancat en dies de festa)

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners): A les 9h.

Dissabtes i vigílies de festes de precepte:

A les 9h i a les 20h.

Els dissabtes, al final de la Missa de 9h: Pregàries i Goigs.

Per a casos familiars particulars, es pot demanar una Missa a les 20h.

Diumenges i festes de precepte: A les 9:30h, 12h i 20h.

Per a confessions: Demanar a la porteria si hi ha un sacerdot disponible.

Visita i atenció als malalts: Posar-se en contacte amb el p. Josep (93 319 00 87 // 696 26 24 55)

Grup d'oració del P. Pio: Primers dimarts de mes, de 18:30 a 20h.

Grup de Diàleg i Pregària "Les Floretes": Tercers dissabtes de mes, a les 11:30

Orde Franciscà Seglar: Tercers diumenges de mes, a les 10:30

Servei social (Grup d'ajuda als pobres):

Entrevistes: Els DIMECRES, de 10h a 13h.

Catequesi d'infants: (Local: C/ Victòria, 4, baixos 1)

Preparació per a la Primera Comunió,
tots els dijous de 5:30 a 6:30 de la tarda.

Catequesi de postcomunió,

tots els dimecres de 5:30 a 6:30 de la tarda.

Hi poden anar a partir de les 5h.

(La catequesi començarà 27 de setembre)

Informació i Inscripcions, a la porteria del convent.

Per a més informació: 696 26 24 55 (P. Josep)

619 57 14 75 (Mercè)

Si algú volgués preparar-se per a la Confirmació, que es posi en contacte amb el p. Josep.

La Festa de Sant Francesc d'Assís és el 4 d'octubre, divendres.

Misses a les 9h i a les 20h